

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1624/2018
07.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранке Дражић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца ТП „Млава“ АД са седиштем у Вучаку, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., против туженог АА из ... и умешача на страни туженог АА, ББ из ..., које заступа пуномоћник Миодраг Милетић, адвокат из ... и туженог ВВ из ..., чији је привремени заступник Зоран Милојковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости поравнања, одлучујући о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3466/16 од 18.07.2017. године, у седници одржаној 07.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3466/16 од 18.07.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3466/16 од 18.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 712/14 од 01.08.2016. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништаво судско поравнање број П 107/98 од 26.02.1998. године, који је за предмет имао купопродају локала – пословног простора број .. пов. 31,73 м², који излази на ул. ..., у пословној згради инвеститора компаније Стиг у ... закљученог између туженог АА и ВВ као купца са једне стране и правног претходника тужиоца ТП „Млава“ из Петровца са друге стране због супротности са одредбом из члана 8. Закона о средствима у својини Републике Србије. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцу на име парничних трошкова овога спора исплате износ од 136.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3466/16 од 18.07.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених и умешача на страни првотуженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени АА изјавио је ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, с обзиром на примену одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог АА не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 08.04.2011. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора наведена у тужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић